

Epistola a doua către Tesaloniceni

1

Salutare. Judecata de la venirea lui Hristos.

¹ Pavel, Silvan și Timotei către Biserica Tesalonicenilor întru Dumnezeu, Tatăl nostru, și întru Domnul nostru Iisus Hristos:

² Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos!

³ Datori suntem ca'ntotdeauna să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru voi, fraților, așa cum se cuvine, fiindcă mult crește credința voastră, iar iubirea fiecăruia dintre voi toți prisosește, a unuia față de altul,

⁴ încât noi înșine ne lăudăm cu voi în Bisericile lui Dumnezeu pentru statornicia și credința voastră în toate prigonirile și necazurile pe care le'ndurați:

⁵ dovadă a dreptei judecăți a lui Dumnezeu, anume că vrednici sunteți voi de împărăția lui Dumnezeu pentru care și pătimiți –

⁶ de vreme ce drept este înaintea lui Dumnezeu ca El cu necaz să le răsplătească celor ce vă necăjesc,

⁷ iar vouă, celor necăjiți, cu odihnă, împreună cu noi, la arătarea din cer a

Domnului Iisus cu îngerii puterii Sale¹ în foc învăpăiat², răzbunare aducând asupra celor ce nu-L cunosc pe Dumnezeu³ și asupra celor ce nu se supun⁴ Evangheliei Domnului nostru Iisus.

⁹ Ei vor primi ca pedeapsă veșnica pieire⁵ de la fața Domnului și de la slava puterii Lui,

¹⁰ când în ziua aceea va veni să Se preamărească întru sfinții Săi și cu uimire să fie privit de toți cei ce au crezut, pentru că mărturia noastră către voi a fost crezută.

¹¹ Pentru aceasta ne și rugăm întotdeauna pentru voi, ca Dumnezeu nostru să vă facă vrednici de chemarea Sa și cu putere să'mplinească toată bunăvrederea voastră de a face binele și toată lucrarea credinței voastre,

¹Îngerii ca expresie a puterii și a majestății dumnezeiești.

²Nu e vorba de focul iadului, ci de inflăcărarea cosmică, grandioasă, ce constituie cadrul marilor revelații divine (vezi și Iș 3, 2; Is 66, 15) și care va însoți A Doua Venire a Domnului.

³= Asupra păgânilor.

⁴= În primul rând asupra Iudeilor, dar și asupra celor ce li se pune'n față Evanghelia, dar o refuză.

⁵„Veșnica pieire” nu înseamnă aneantizare, absorbție în neființă, ci ne'ncetată prăbușire de la fața (prósopon însemnând și persoana) lui Iisus Hristos.

¹² ca numele Domnului nostru Iisus să se preamărească întru voi și voi întru El, după harul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos.

2

Venirea Domnului. Cei aleși pentru mântuire.

¹ În ceea ce privește venirea Domnului nostru Iisus Hristos și adunarea noastră împreună cu El, vă rugăm, fraților, ² ca nu degrab să vă pierdeți cumpătul¹ și nici să vă nspăimântați, nici de vreun duh², nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă ca pornită de la noi³, cum că ziua Domnului a și sosit.

³ Să nu vă amăgească nimeni în nici un chip, căci ziua Domnului nu va sosi până ce mai întâi nu va veni lepădarea de credință și nu se va arăta Omul-nelegiurii, Fiul-pierzării,

⁴ Potrivnicul⁴, cel ce se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau e făcut pentru'nchinare, așa ca să se

¹Literal: să nu vă clătinați cu mintea. În limbajul lui Pavel (și în context) „mintea” înseamnă puterea omului de a-și folosi propria-i judecată, de a-și menține echilibrul interior (de a nuși vicia gândirea în funcție de anumite zvonuri prăpăstioase).

²Adică de vreo persoană care pretinde că vorbește sub inspirația Duhului Sfânt.

³E limpede că printre Tesaloniceni erau puse în circulație false epistole ale lui Pavel, prin care agitatorii apocaliptici căutau să se folosească de autoritatea numelui său. E unul din motivele pentru care Apostolul își pune scrisul și semnătura proprie la sfârșitul unor scrisori, ca semn de autenticitate (vezi 3, 17).

⁴Aceste trei apelative se referă la una și aceeași persoană. După Sfântul Ioan Hrisostom, această persoană nu va fi Satana, ci un om care se va folosi din plin de puterile înșelătoare ale Satanei.

așeze el în templul lui Dumnezeu și să se arate pe sine că este Dumnezeu.

⁵ Oare nu vă aduceți aminte că vă spuneam aceste lucruri încă de când eram la voi?

⁶ Și acum voi știți ce-l oprește⁵, așa ca el să se arate la vremea lui⁶.

⁷ Pentru că taina fărădelegii e la lucru încă de pe acum; numai să fie scos din drum cel care o ține pe loc,

⁸ și atunci se va arăta Cel-fără-de-lege, pe care Domnul Iisus îl va ucide cu suflarea gurii Sale și-l va nimici cu arătarea venirii Lui.

⁹ Iar arătarea aceluia va fi prin lucrarea lui Satan, cu toată puterea și cu tot felul de semne și minuni mincinoase

¹⁰ și cu toată amăgirea nedreptății pentru cei ce pier din pricină ca n'au primit iubirea adevărului⁷ spre a se mântui.

¹¹ Și de aceea le trimite Dumnezeu lucrare de amăgire, pentru ca ei să dea crezare minciunii

¹² și să fie osândiți toți cei ce n'au dat crezare adevărului, ci s'au complăcut în nedreptate.

¹³ Dar noi datori suntem ca'ntotdeauna să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru voi, fraților iubiți de Domnul, că dintru'nceput v'a ales Dumnezeu spre mântuire întru sfințirea duhului și credința adevărului,

¹⁴ la care v'a chemat prin Evanghelia

⁵O taină știută de Tesaloniceni, care o păstrau cu sfințenie, dar care nouă și comentatorilor biblici (inclusiv Fericitului Augustin) ne rămâne necunoscută.

⁶Și nu înainte.

⁷„Iubirea adevărului” poate însemna fie iubirea de adevăr (genitivul obiectiv), fie iubirea care izvorăște din adevăr (genitivul subiectiv). Ori-cum, textul e superb.

noastră, ca să dobândiți voi slava Domnului nostru Iisus Hristos.

¹⁵ Astfel că, fraților, stați neclintiți și țineți predaniile pe care le-ați învățat, fie prin cuvânt, fie prin epistola noastră⁸.

¹⁶ Iar Însuși Domnul nostru Iisus Hristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, Care ne-a iubit pe noi și prin harul Său ne-a dat veșnică mângâiere și bună nădejde,

¹⁷ să vă mângâie inimile⁹ și să le întărească în tot lucrul și cuvântul bun.

3

Rugați-vă pentru noi! Avertisment împotriva neorânduiei. Binecuvântare.

¹ În sfârșit, fraților, rugați-vă pentru noi, pentru ca cuvântul Domnului să-și plinească alergarea¹ și să fie slăvit așa cum e și la voi

² și să ne izbăvim de oamenii nesocotiți și răi; căci credința nu le e dată tuturor.

³ Dar credincios² este Domnul, Cel ce vă va întări și vă va păzi de Cel-Rău.

⁴ Cât despre voi, încredințați suntem în Domnul că pe cele ce vi le poruncim le faceți și le veți face.

⁸Despre tradiția orală și scrisă a Bisericii vezi nota de la 1 Co 11, 2.

⁹Precum în 1 Ptr 3, 4, „inima” poate să semnifice omul lăuntric (în totalitatea gândurilor și simțămintelor lui).

¹Dimensiunea vizată de Pavel nu e cea geografică, spațială, de „propagare” a Evangheliei, ci istorică, temporală, a unui drum ce trebuie parcurs cu repeziciune într’o singură direcție, aceea a eshatonului, la capătul căruia alergarea devine propria ei cunună „slăvită”.

²Credincios: cel ce-și ține cuvântul dat.

⁵ Iar Domnul să vă îndrepte inimile spre iubirea lui Dumnezeu și spre răbdarea Lui Hristos!

⁶ Fraților, în numele Domnului nostru Iisus Hristos vă poruncim să vă feriți de orice frate care umblă fără rânduială și nu după predania pe care ați primit-o de la noi.

⁷ Că voi înșivă știți cum trebuie să ne urmați; că noi n’am umblat fără rânduială între voi,

⁸ nici n’am mâncat de la cineva pâine în dar, ci cu muncă și cu osteneală am lucrat noaptea și ziua, ca pe nimeni dintre voi să nu-l împovărăm:

⁹ nu doar că n’aveam puterea³, ci pentru ca pe noi înșine să ne dăm vouă pildă, spre a ne urma.

¹⁰ Că și’n timp ce eram la voi vă porunciam: Dacă cineva nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce⁴.

¹¹ Fiindcă auzim că pe la voi umblă unii fără rânduială, nu să facă treabă, ci să se afle’n treabă⁵.

¹² Unora ca aceștia le poruncim și-i îndemnăm în Domnul Iisus Hristos: să lucreze’n liniște și să-și mănânce propria lor pâine.

¹³ Iar voi, fraților, nu vă descurajați în a face binele.

¹⁴ Și dacă cineva nu ascultă de ceea ce spunem noi prin această epistolă, pe acela să-l însemnați⁶ și să nu aveți de-a

³Autoritatea; dreptul de a pretinde întreținerea în schimbul muncii de evanghelizare.

⁴Regula de aur a regimului muncii în creștinism. Porunca nu vizează neputința, incapacitatea, ci refuzul de a munci.

⁵Literal: nimic lucrând, ci’n toate amestecându-se. Formularea de față încearcă să redea jocul ironic de cuvinte al originalului.

⁶Nu în sensul de a-l înfiera, de a-i pune un

face cu el⁷, ca să se rușineze.

¹⁵ Dar să nu-l socotiți ca vrăjmaș, ci povățuiți-l ca pe un frate.

¹⁶ Iar Domnul păcii Însuși să vă dea vouă pacea în toată vremea și'n tot chipul. Domnul fie cu voi cu toți!

¹⁷ Salutarea, cu mâna mea – a lui Pavel. Acesta este semnul meu în orice scrisoare: așa scriu⁸.

¹⁸ Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.

stigmat pe frunte, ci de a-l ține minte (a-l nota undeva, într'o evidență, dar în așa fel încât el să fie conștient de aceasta).

⁷Literal: să nu aveți amestec.

⁸Vezi nota de la 2, 2.